

بیش

شماره: ۴۵۴/۶۶۷۰۱

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۰/۰۷

پوست:

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۸۹۱۱۰۹۷۵
تاریخ ثبت:	۸۹/۱۰/۷
ساعت ورود:	
سج	☐
عبر	☐

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی و قضائی در موضوعات مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی
ایران و امارات متحده عربی که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه
علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۸۹/۹/۳۰ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست
ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه معاضدت حقوقی و قضائی در موضوعات مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی

ماده واحده- موافقتنامه معاضدت حقوقی و قضائی در موضوعات مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه معاضدت حقوقی و قضائی در موضوعات مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی

جمهوری اسلامی ایران و امارات متحده عربی که از این پس «طرفین» خوانده می‌شوند؛ با تمایل به تقویت روابط دوستانه بین دو کشور براساس احترام متقابل به حاکمیت و منافع متقابل و ارتقاء معاضدت ثمربخش در زمینه‌های حقوقی و قضائی؛ با شناخت نیاز به تسهیل معاضدت قضائی در امور مدنی و تجاری در گسترده ترین سطح؛ به قرار زیر با یکدیگر توافق می‌کنند:

ماده ۱-

۱- اتباع هر کدام از طرفین باید در سرزمین طرف دیگر از همان حمایت قضائی برخوردار باشند که اتباع خود آن طرف برخوردارند و باید حق دسترسی به مقامات قضائی آن طرف را با همان شرایطی داشته باشند که اتباع خود آن طرف دارا هستند.

۲- مفاد بند فوق این ماده درباره اشخاص حقوقی که در سرزمین هر یک از طرفین مطابق با قوانین ملی آن واقع شده و به ثبت نیز رسیده‌اند، جاری می‌باشد.

ماده ۲- اتباع هر کدام از طرفین باید در سرزمین طرف دیگر حق داشته باشند وفق قوانین و رویه‌های طرف اخیر از تخفیف یا معافیت از پرداخت هزینه‌های رسیدگی

تحت همان شرایط و تا همان حدودی برخوردار باشند که برای اتباع خود آن طرف پیش بینی شده است.

ماده ۳- طرفین می توانند اطلاعات مربوط به قوانین جاری و رویه‌های قضائی در کشورهای متبوع خود را که در ارتباط با اجراء این موافقتنامه می باشد، مبادله کنند.
ماده ۴-

۱- طرفین باید به موجب این موافقتنامه گسترده ترین سطح از معاضدت دوجانبه قضائی را در موضوعات تجاری و مدنی، وفق قوانین ملی خود ارائه کنند.

۲- معاضدت قضائی موضوع این موافقتنامه شامل موارد زیر خواهد بود:

الف - ابلاغ احضاریه و سایر مدارک و اوراق قضائی؛

ب - تحصیل ادله از طریق درخواست یا اعطای نیابت؛

ج - شناسائی و اجراء احکام و سازش نامه‌ها؛

ماده ۵-

۱- مقام مرکزی هر کدام از طرفین باید در اجراء این موافقتنامه تقاضاها را ارائه و دریافت کند.

در مورد جمهوری اسلامی ایران، مقام مرکزی وزارت دادگستری از سوی قوه قضائیه می باشد. در مورد امارات متحده عربی، مقام مرکزی وزارت دادگستری می باشد.

۲- برای انجام این موافقتنامه، مقامات مرکزی باید از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار کنند.

ماده ۶-

۱- تمامی اسناد رسمی مرتبط با معاضدت قضائی باید با مهر دادگاه یا سایر مقامات ذی صلاح ارائه شوند و تقاضای معاضدت قضائی باید به تأیید مقام مرکزی طرف درخواست کننده برسد، مگر این که به گونه دیگری در این باره تصریح شود.

۲- تمام تقاضاها و اسناد پیوست باید به همراه ترجمه آن به زبان رسمی طرف درخواست شونده یا به زبان انگلیسی باشد.

۳- چنانچه طرف درخواست شونده تشخیص دهد که اطلاعات ارائه شده توسط طرف درخواست کننده برای برآوردن تقاضای ارائه شده مطابق این موافقتنامه کافی نیستند، می تواند از طرف درخواست کننده خواستار ارائه اطلاعات بیشتر گردد.

ماده ۷-

۱- ابلاغ احضاریه ها و سایر اوراق قضائی باید وفق رویه ای صورت پذیرد که در قوانین طرف درخواست شونده پیش بینی شده است.

۲- احضاریه ها و سایر مدارک قضائی که در اجراء این موافقتنامه ابلاغ می شوند چنین تلقی خواهد شد که در سرزمین طرف درخواست کننده ابلاغ شده است.

۳- مفاد ماده (۵) این موافقتنامه حق طرفین در مورد انجام ابلاغ احضاریه و سایر اوراق قضائی از طریق نمایندگان دیپلماتیک یا کنسولی به اتباع خودشان که در سرزمین طرف دیگر ساکن هستند، بدون اجبار و اکراه را نفی نمی کند. ابلاغ این گونه موارد هیچ مسؤولیتی را برای طرفی که این ابلاغ در سرزمینش انجام می شود، ایجاد نمی کند.

ماده ۸- تقاضای ابلاغ احضاریه و سایر مدارک قضائی باید تمام مشخصات از جمله نام و عنوان، محل اقامت و یا کار فرد مورد ابلاغ و فهرستی از اسناد و اوراقی را که باید به وی ابلاغ شود، دربرگیرد. در مواردی که روش خاصی از ابلاغ موردنظر است، آن روش نیز باید در تقاضا ذکر شود.

ماده ۹-

۱- تقاضای ابلاغ احضاریه یا سایر مدارک قضائی که مطابق با مفاد این موافقتنامه ارائه شده باشد، نباید رد شود مگر این که طرف درخواست شونده تشخیص دهد که اجراء تقاضا حاکمیت، امنیت یا نظم عمومی آن را به مخاطره می اندازد.

۲- نمی توان به این دلیل که تقاضا فاقد مبانی قانونی کافی برای دادرسی است، انجام ابلاغ را رد کرد.

۳- در صورتی که ابلاغ انجام نشود، طرف درخواست شونده باید بی درنگ دلایل آن را به طرف درخواست کننده اعلام کند.

ماده ۱۰-

- ۱- مقام ذیصلاح طرف درخواست شونده اسناد و اوراق فوق الذکر را وفق قوانین و مقررات قابل اجراء خود در این خصوص ابلاغ خواهد نمود. هیچ حق الزحمه و هزینه‌ای را نمی توان برای انجام ابلاغ مطالبه نمود.
- ۲- ابلاغ ممکن است به شیوه یا روش خاصی که توسط طرف درخواست کننده مشخص می گردد انجام شود، مشروط به این که با قوانین طرف درخواست شونده متناقض نباشد و نیز هزینه‌های این روش خاص نیز پرداخت شود.

ماده ۱۱-

- ۱- مسؤلیت مقام ذیصلاح در طرف درخواست شونده، به تحویل اسناد و اوراق قضائی به مخاطب محدود می گردد.
- ۲- تحویل مدارک با امضاء مخاطب و گواهی صادره از سوی مقام ذیصلاح که در آن نام مخاطب و تاریخ و روش تحویل ذکر شده باشد، احراز می گردد و در صورت عدم امکان ابلاغ، با ذکر دلایل عدم ابلاغ خواهد بود.
- ۳- تصویری از امضاء مخاطب روی گواهی که دال بر تحویل می باشد باید از طریق مقام مرکزی برای طرف درخواست کننده ارسال شود.

ماده ۱۲-

- ۱- مقامات قضائی یک طرف می توانند مطابق مقررات قانونی خود، درخواست تحصیل ادله در موضوعات مدنی و تجاری را با ارسال تقاضا به عنوان مقامات قضائی ذیصلاح طرف دیگر به عمل آورند.
- ۲- از نظر این موافقتنامه، جمع آوری ادله موارد زیر را شامل می شود:
 - الف- اخذ اظهارات؛
 - ب- تهیه، شناسایی یا بررسی نمونه اسناد و سوابق مورد تقاضا؛
 - ۳- در تقاضانامه موارد زیر باید قید شود:
 - الف- مقام قضائی یا مقام ذیصلاح دیگری که خواستار ادله می باشد.

ب- ماهیت رسیدگی‌هایی که ادله به منظور آن جمع آوری می‌گردد و تمام اطلاعات ضروری مربوط به آن؛

ج - نام و نشانی طرفهای رسیدگی؛

د - دلایلی که باید تحصیل شود؛

ه - نام و نشانی افرادی که باید بازجوئی شوند.

۴- در صورت لزوم، تقاضانامه‌ها باید با فهرستی از سؤالات که باید به گواهان یا سایر افراد مرتبط ارائه شوند و شرحی از موضوع که افراد فوق‌الذکر بنااست درباره آن بازجویی شوند و نیز با مدارک مرتبط با ادله یا شرح فوق همراه باشند.

ماده ۱۳- اقدامات قضائی انجام شده به منظور جمع آوری ادله مطابق مفاد این موافقتنامه دارای همان اثر قانونی خواهد بود که اگر توسط مقام ذیصلاح در کشور طرف درخواست کننده اعمال می‌شدند، دارا بود.

ماده ۱۴-

۱- مقامات صلاحیتدار طرف درخواست شونده درخواستها را مطابق مقررات مصرحه در قوانین خود اجرا نموده و اقدام به جمع آوری دلیل مورد نیاز از طریق تشریفات و روشهای مشابهی که براساس قوانین خود مجاز می‌باشد از جمله توسل به اقدامات قهرآمیز مشابه خواهند نمود.

۲- طرف درخواست شونده همان تشریفات یا روش خاصی را که در تقاضانامه به آن تصریح شده است، تاحدی که آن روش با قوانین و رویه‌های کشور خود تعارض نداشته باشد، اعمال خواهد کرد.

۳- تقاضانامه باید تا آنجا که ممکن است سریع اجراء شود.

۴- لازم است طرف درخواست کننده در صورت تمایل از زمان و مکان اجراء درخواست و اقداماتی که انجام خواهد شد مطلع گردد، تا طرفین و یا نمایندگان قانونی آنها در صورت وجود بتوانند در محل حاضر باشند. این اطلاعات باید در صورت

تقاضای طرف درخواست کننده، برای طرفین یا نمایندگان آنها که در قلمرو طرف درخواست شونده شناخته شده هستند، فرستاده شود.

۵- در صورت اجراء تقاضانامه، مدارک لازمی که اجراء آن را نشان می دهند و هر گونه ادله مرتبط باید برای طرف درخواست کننده ارسال شود.
۶- در صورتی که تقاضا نامه کلاً یا جزئاً اجرا نشود، باید طرف درخواست کننده را از دلایل انجام نشدن آن مطلع کرد.

ماده ۱۵-

۱- طرف درخواست شونده اجراء تقاضانامه را تنها در صورتی می تواند رد نماید که :

الف - اجراء تقاضا در حوزه وظایف قوه قضائیه نباشد.

ب - اجراء تقاضا به حاکمیت، امنیت یا نظم عمومی خدشه وارد سازد یا بر خلاف مفاد قانون اساسی باشد.

۲- رد اجراء درخواست معاضدت قضائی پیش بینی شده در جزءهای (الف) و (ب) بند (۲) ماده (۴) این موافقتنامه تنها به دلیل این که قوانین داخلی طرف درخواست شونده اجازه اجراء آن را نمی دهد جایز نیست.

ماده ۱۶-

۱- اجراء تقاضانامه و کسب ادله توسط طرف درخواست شونده مستلزم پرداخت هزینه یا مخارج تحت هر عنوان به وسیله طرف متعاقد درخواست کننده نخواهد بود. با این حال طرف درخواست شونده حق دارد در موارد زیر طلب پرداخت هزینه کند:
الف- هر هزینه یا دستمزدی که به گواهان، کارشناسان یا مترجمین پرداخت شده است.

ب- هر گونه مخارج و هزینه ای که ناشی از اجراء تقاضا به روش خاص باشد.

۲- اگر مشخص گردد که اجراء تقاضا مستلزم صرف هزینه های فوق العاده است، طرفین باید برای تعیین شرایط اجراء آن تقاضا با یکدیگر مشورت کنند.

ماده ۱۷-

- ۱- هر کدام از طرفین مطابق قوانین خود احکام صادره از دادگاههای طرف دیگر در موضوعات مدنی، تجاری و احوال شخصیه از جمله احکام مدنی ناشی از پرونده‌های کیفری را شناسائی و یا اجراء خواهد نمود.
- ۲- اصطلاح «حکم» به گونه‌ای که در این موافقتنامه به کار رفته است، صرفنظر از عنوانش، به معنای هر گونه تصمیمی می‌باشد که در جریان رسیدگی‌های قضائی توسط دادگاه ذی‌صلاح طرفین اتخاذ شده باشد.
- ۳- این موافقتنامه شامل اقدامات موقت یا مشروط دادگاه‌ها به‌جز موضوعات مربوط به کمک هزینه نمی‌شود.
- ماده ۱۸- دادگاههای طرفی که مال غیرمنقول در آن واقع است برای تصمیم‌گیری در مورد حقوق مربوط به آن صلاحیت دارند.
- ماده ۱۹- در موضوعاتی که به مواردی به‌جز اموال غیرمنقول مربوط می‌شوند، دادگاههای طرفین در موارد زیر دارای صلاحیت خواهند بود:
- الف- در صورتی که خواننده در زمان اقامه دعوی در قلمرو آن طرف اقامت یا سکونت داشته باشد.
- ب- یا در صورتی که خواننده در زمان اقامه دعوی، مکان یا شعبه‌ای با ماهیت تجاری یا صنعتی یا کاری برای کسب درآمد در قلمرو آن طرف داشته باشد و موضوع پرونده با آن فعالیت مرتبط باشد.
- ج- یا توسط توافقی به هر شکل بین خواهان و خواننده در مورد تعهدات قراردادی که به دعوی منتهی شده‌اند وجود داشته باشد یا این‌که تعهدات در قلمرو آن طرف اجراء شده و یا باید اجراء شوند.
- د- یا در صورت مسئولیت ناشی از تعهدات غیرقراردادی، چنانچه عمل تخلف‌آمیز در قلمرو آن طرف صورت گرفته باشد.
- ه- چنانچه خواننده به هر شکلی صلاحیت دادگاه را پذیرفته باشد.

- و- یا در مورد تقاضای اقدامات مشروط، چنانچه دادگاه‌های آن طرف به موجب مفاد این موافقتنامه واجد صلاحیت برای رسیدگی به دعوی اصلی باشند.
- ماده ۲۰- با رعایت مفاد این موافقتنامه، دادگاه طرفی که از آن خواسته شده است حکمی را شناسایی و اجراء کند هنگام بررسی مبنای صلاحیت که دادگاه طرف دیگر آن را اعمال نموده به واقعیات ذکر شده در حکم که مبنای صلاحیت هستند، مقید خواهد بود مگر آن که حکم مذکور غیابی صادر شده باشد.
- ماده ۲۱- احکام در موارد زیر شناسایی و اجراء نمی‌شوند:
- الف - نهایی نباشند.
- ب - قابل اجراء نباشند.
- ج - یا توسط دادگاه صلاحیتدار صادر نشده باشند.
- د- یا مشخص شود ناقض هر کدام از قوانین جاری است و یا با اصول قانون اساسی، حاکمیت، امنیت و یا اصول نظم عمومی در کشور طرف درخواست شونده تعارض داشته باشند.
- ه- یا با قوانین طرف درخواست شونده در زمینه نمایندگی قانونی اشخاصی که فاقد اهلیت هستند تعارض داشته باشند.
- و- یا حکم، غیابی صادر شده و ابلاغ به طرف غایب وفق مقررات قابل اجراء کشور وی به نحو مقتضی صورت نگرفته باشد.
- ز- یا دعوی که حکم در مورد آن صادر شده است نزد یکی از دادگاههای آن طرف بین همان طرفین و در رابطه با همان موضوع در حال رسیدگی باشد و آن دعوا در دادگاه طرف اخیر در تاریخی قبل از طرح دعوا در دادگاه طرف صادرکننده حکم مطرح شده باشد و به شرط آنکه دادگاهی که دعوا در آن مطرح شده است برای رسیدگی و صدور حکم صالح باشد یا این که حکمی توسط دادگاه یک کشور ثالث بین همان طرفین و در مورد همان موضوع صادر شده و طرف درخواست شونده آن حکم را شناسایی کرده باشد.

ماده ۲۲- رویه‌های مربوط به شناسایی حکم و اجراء آن طبق قوانین طرف درخواست شونده می باشند.

ماده ۲۳-

۱- مقام قضائی ذیصلاح طرف درخواست شونده برای شناسائی یا اجراء حکم بدون بررسی ماهیت دعوی خود را محدود به بررسی انطباق حکم با شرایط مندرج در این موافقتنامه خواهد نمود.

۲- مقام قضائی ذیصلاح طرف درخواست شونده، اگر قوانین آن کشور ایجاب کند، در اجراء حکم اقدامات لازم را برای اطلاع آن به شخص مربوط به همان صورتی انجام خواهد داد که اگر حکم در کشور خودش صادر می‌شد، انجام می‌گرفت.

۳- اگر حکم قابل تقسیم باشد تصمیم به اجراء تمام یا قسمتی از حکم امکانپذیر است.

ماده ۲۴- تقاضای شناسائی و اجراء حکم باید با مدارک زیر همراه باشد:

الف - تصویر رسمی از حکم؛

ب - گواهی قطعیت و قابل اجرا بودن حکم، چنانچه مراتب در خود حکم تصریح نشده باشد.

ج - در مورد احکام غیابی، تصویر مصدق ابلاغها یا سایر مدارکی که نشان دهد ابلاغ طبق مقررات به خواننده صورت گرفته است.

د - مدرکی که ثابت کند نمایندگی از سوی طرفی از دعوا که فاقد اهلیت است به گونه‌ای مقتضی انجام شده است.

ماده ۲۵-

۱- مصالحه‌ای که بین طرفین یک دعوا حاصل شده باشد و به تأیید دادگاه ذیصلاح هر کدام از طرفین وفق قوانین ملی آن طرف رسیده باشد، در قلمرو طرف دیگر، پس از احراز عدم مغایرت آن با قوانین جاری، اصول قانون اساسی، حاکمیت، امنیت یا نظم عمومی طرف درخواست شونده شناسایی و اجراء خواهد شد.

۲- طرفی که درخواست شناسایی یا اجراء مصالحه را دارد، باید یک نسخه رسمی از سازش نامه و یک گواهی از دادگاه مربوط که نشان دهد چه مقدار از مصالحه اجرا شده است را ارائه کند.

ماده ۲۶- هر کدام از طرفین دعوا می توانند تقاضای شناسایی یا اجراء احکام دادگاه یا مصالحه ها را مستقیماً به دادگاه ذی صلاح طرف درخواست شونده ارائه کنند.

ماده ۲۷- احکام دادگاه که شناسایی یا اجراء می شوند دارای همان اثری خواهند بود که احکام صادره دادگاه های طرف درخواست شونده در قلمرو آن طرف دارا می باشند.

ماده ۲۸- این موافقتنامه لطمه ای بر حقوق و تعهدات طرفین ناشی از سایر معاهدات یا ترتیبات وارد نخواهد کرد.

ماده ۲۹- اگر مقامات مرکزی طرفین در مورد اختلافات ناشی از تفسیر و اجراء این موافقتنامه قادر به دستیابی به توافق نباشند، مراتب با مشورت از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۳۰-

۱- این موافقتنامه باید به تصویب برسد و اسناد تصویب مبادله خواهد شد. این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اسناد تصویب لازم الاجراء خواهد شد.

۲- هر کدام از طرفین می تواند با اعلام کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک در هر زمان این موافقتنامه را پایان دهد. اختتام موافقتنامه شش ماه پس از تاریخ صدور اعلامیه خواهد بود. با این حال رسیدگی هایی که پیش تر آغاز شده باشد تا پایان رسیدگی به موجب این موافقتنامه ادامه خواهد یافت.

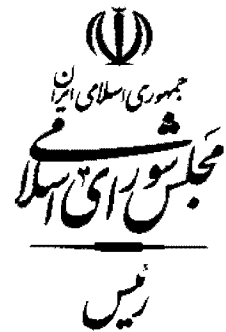
برای تأیید مطالب فوق امضاکنندگان زیر که از جانب دولتهای متبوع خود دارای اختیار لازم می باشند، این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

شماره: ۴۵۴/۶۶۷۰۱

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۰/۰۷

پوست:

بیت

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی در تهران در تاریخ ۱۷ آذر ۱۳۸۸ هجری شمسی مطابق با ۸ دسامبر ۲۰۰۹ میلادی تنظیم گردید و تمام نسخ آن دارای اعتبار واحد می‌باشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف	از طرف
امارات متحده عربی	جمهوری اسلامی ایران
هادف بن جوعان الظاهری	مرتضی بختیاری
وزیر دادگستری	وزیر دادگستری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل سی ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ سی‌ام آذرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی

بسم الله الرحمن الرحيم

اتفاقية

بين

الجمهورية الإسلامية الإيرانية

و

دولة الإمارات العربية المتحدة

بشأن المساعدة القانونية والقضائية في المسائل المدنية والتجارية

إن الجمهورية الإسلامية الإيرانية و دولة الإمارات العربية المتحدة
ويشار إليهما في ما يلي "بالطرفين"،

رغبة منهما في تقوية اواصر الصداقة بين البلدين على أساس الاحترام
المتبادل للسيادة والمصالح المشتركة وتعزيزا للمساعدة المثمرة في
المجالات القانونية والقضائية،

اعترافا بالحاجة إلى تسهيل أقصى حد ممكن من المساعدة القضائية في
المسائل المدنية والتجارية.

اتفقا على ما يأتي:

مادة (1)

1- يتمتع مواطنو أي من الطرفين في إقليم الطرف الآخر بالحماية
القضائية كمواطني الطرف الآخر ولهم في ذلك حق اللجوء إلى
السلطات القضائية لدى الطرف الآخر بذات الشروط والأحوال التي
تتوفر لمواطني الطرف الآخر.

2- تنطبق الأحكام الواردة في البند السابق من هذه المادة على الأشخاص
الاعتباريين المولودين والمنشأين في إقليم أي من الطرفين و ذلك وفقا لقوانينه
الوطنية.

مادة (2)

يتمتع مواطنو أي من الطرفين في إقليم الطرف الآخر، وفقا لقوانين
واجراءات ذلك الطرف، بالتخفيض أو الإعفاء من دفع أية تكاليف
للإجراءات بذات الشروط والقدر المسموح به لمواطنيه.

مادة (3)

يجوز للطرفين تبادل المعلومات المتعلقة بالقوانين السارية و الممارسات القضائية في بلديهما المتعلقة بتنفيذ هذه الاتفاقية.

مادة (4)

1- يلتزم الطرفان بموجب هذه الاتفاقية بتقديم أقصى درجة ممكنة من المساعدة القضائية المتبادلة في المسائل المدنية والتجارية، وفقاً للقوانينهما الوطنية.

2- تطبق المساعدة القضائية بموجب هذه الاتفاقية على:

أ- الإعلان بالحضور والمستندات والأوراق القضائية الأخرى.

ب- الحصول على الأدلة عن طريق تقديم طلب أو من خلال الإنابات.

ج- الاعتراف بالأحكام والتسويات وتنفيذها.

مادة (5)

1- تتولى السلطة المركزية لدى كل طرف تقديم وتسلم الطلبات طبقاً لهذه الاتفاقية:

في الجمهورية الإسلامية الإيرانية هي وزارة العدل نيابة عن السلطة القضائية.

وفي دولة الإمارات العربية المتحدة السلطة المركزية هي وزارة العدل.

2- لأغراض هذه الاتفاقية تتصل السلطانان المركزيان ببعضها البعض عبر القنوات الدبلوماسية.

مادة (6)

1- جميع المستندات الرسمية المتعلقة بالمساعدة القضائية يجب أن تكون مختومة بخاتم المحكمة أو سلطات مختصة أخرى ويكون الطلب معتمداً من السلطة المركزية لدى الطرف الطالب.

2- تقدم جميع الطلبات والمستندات الداعمة لها مصحوبة بترجمة إلى اللغة الرسمية للطرف المطلوب إليه أو إلى اللغة الإنجليزية.

3- في حالة إذ ما رأى الطرف المطلوب إليه أن المعلومات المقدمة من الطرف الطالب ليست كافية لتمكينه من معالجة الطلب وفقا لهذه الاتفاقية، فيجوز له طلب معلومات إضافية من الطرف الطالب.

مادة (7)

- 1- يتم تبليغ إعلانات التكليف بالحضور والمستندات القضائية الأخرى وفقاً للإجراءات المنصوص عليها في قوانين الطرف المطلوب إليه.
- 2- تعتبر إعلانات التكليف بالحضور والمستندات القضائية الأخرى الصادرة وفقاً لهذه الاتفاقية كما لو كان قد تم تنفيذها في إقليم الطرف الطالب.
- 3- لا تحول الأحكام الواردة في المادة (5) من هذه الاتفاقية دون حق أي من الطرفين في أن يقوم بوساطة ممثليه الدبلوماسيين أو القنصليين بتبليغ الإعلانات والمستندات القضائية الأخرى إلى مواطنيه المقيمين في إقليم الطرف الآخر، دون إكراه. ولا يترتب على الطرف الجاري الإعلان لديه في هذه الحالة أية مسؤولية.

مادة (8)

يجب أن يشتمل إعلان التكليف بالحضور والمستندات القضائية الأخرى على جميع البيانات المتعلقة باسم ولقب ومحل إقامة أو محل عمل المعلن إليه، مع قائمة بالمستندات والأوراق المطلوب إعلانه بها، كما تجب الإشارة في الطلب إلى أية طريقة خاصة للإعلان.

مادة (9)

- 1- لا يجوز رفض تنفيذ طلب إعلان تكليف بالحضور والمستندات القضائية الأخرى الذي يتفق وأحكام هذه الاتفاقية، إلا إذا رأى الطرف المطلوب إليه أن هذا التنفيذ يتعارض مع سيادته أو أمنه أو نظامه العام.
- 2- لا يجوز رفض طلب الإعلان على أساس أنه لا يتضمن الأسس القانونية الكافية لتدعيم وقائع الدعوى.

3- في حالة عدم تنفيذ الإعلان، يجب على الطرف المطلوب إليه إخطار الطرف الطالب بأسباب ذلك في أسرع وقت ممكن.

مادة (10)

- 1- تقوم السلطة المختصة بالطرف المطلوب إليه بإعلان المستندات والأوراق المشار إليها وفقاً لأحكام القوانين و الأنظمة المطبقة لديها، وذلك دون تحصيل رسوم أو مصاريف مقابل ذلك.
- 2- يجوز تنفيذ الإعلان وفقاً لطريقة خاصة يحددها الطرف الطالب بشرط ألا تتعارض مع قوانين الطرف المطلوب إليه، على أن يتحمل الطرف الطالب تكاليف الإعلان.

مادة (11)

- 1- تقتصر مسؤولية السلطة المختصة لدى الطرف المطلوب إليه على تسليم المستندات والأوراق القضائية للمعلن إليه.
- 2- يثبت التسليم بموجب توقيع المعلن إليه و شهادة صادرة من السلطة المختصة مبيناً بها اسم المعلن إليه، وتاريخ التسليم والطريقة التي تم بها، وفي حالة تعذر تنفيذ الإعلان تبين الأسباب التي حالت دون ذلك.
- 3- ترسل نسخة من توقيع المعلن إليه على شهادة تثبت حصول التسليم، إلى الجهة الطالبة عن طريق السلطة المركزية.

مادة (12)

- 1- يجوز للسلطات القضائية في أي من الطرفين وفقاً للأحكام المنصوص عليها في قوانينه، أن تطلب الحصول على أدلة في المسائل المدنية أو التجارية عن طريق التقدم بطلب إلى السلطات القضائية المختصة لدى الطرف الآخر.
- 2- لأغراض هذه الاتفاقية، يقصد بالحصول على الأدلة ما يأتي:
 - أ- الحصول على الإفادات.
 - ب- إبراز والتعرف وفحص المستندات ونماذج السجلات المطلوبة.
- 3- يجب أن يحدد في الطلب ما يأتي:
 - أ- السلطة القضائية أو السلطة المختصة الأخرى الطالبة للأدلة.
 - ب- طبيعة الإجراءات المطلوب من أجلها الأدلة وجميع المعلومات الضرورية المتعلقة بذلك.

ج- أسماء وعناوين الأطراف المعنيين بالإجراءات.

د- الدليل المطلوب الحصول عليه؛ و

هـ - أسماء وعناوين الأشخاص المطلوب سماعهم.

4- عند الاقتضاء، يجب أن يرفق بالطلب قائمة بالأسئلة المطلوب توجيهها للشهود أو غيرهم من الأشخاص المعنيين، وبيان بالموضوع المطلوب أخذ الإفادة عنه والمستندات ذات الصلة بالأدلة أو الإفادة.

مادة (13)

يكون للإجراءات القضائية المتخذة لغرض الحصول على الأدلة وفقاً لأحكام هذه الاتفاقية ذات الأثر القانوني الذي يكون لها فيما لو قامت بها السلطة المختصة لدى الطرف الطالب.

مادة (14)

1- تقوم السلطات المختصة في الطرف المطلوب إليه بتنفيذ الطلب وفقاً للأحكام المنصوص عليها في قوانينها وتقوم بتحصيل الدليل المطلوب بموجب الإجراءات المسموح بها في هذه القوانين بما في ذلك الوسائل الجبرية الملائمة.

2- يجب أن يتبع الطرف المطلوب إليه الطريقة الخاصة للإجراء المحدد صراحة في الطلب، بالتقدير الذي لا يتعارض مع قوانينه والممارسة.

3- يجب تنفيذ الطلب بأسرع ما يمكن.

4- يجب إخطار الطرف الطالب، إذا رغب في ذلك بوقت ومكان اتخاذ الإجراءات، وذلك ليتسنى الحضور للأطراف المعنيين وممثليهم -إن وجدوا. كما يجب إخطار الأطراف المعنيين بالأجراء أو ممثليهم المعنويين داخل إقليم الطرف المطلوب إليه مباشرة بهذه المعلومات بناء على طلب الطرف الطالب.

5- في حالة تنفيذ الطلب يجب إرسال المستندات الضرورية التي تثبت حصول التنفيذ، و أية أدلة ذات صلة بذلك، إلى الطرف الطالب.

6- في حالة عدم تنفيذ الطلب كلياً أو جزئياً يجب إخطار الطرف الطالب في الحال بالأسباب الداعية إلى ذلك.

مادة (15)

1- يجوز للطرف المطلوب إليه رفض تنفيذ الطلب فقط في الحالتين الآتيتين:

أ - إذا كان الطلب لا يدخل ضمن الأعمال القضائية.

ب- إذا كان في تنفيذ الطلب يمس بسيادته أو أمنه أو نظامه العام أو

يتعارض مع أحكام دستوره.

2- لا يجوز رفض تنفيذ طلب المساعدة القضائية الواردة في المادة 4 الفقرة 1/2

و ب من هذه الاتفاقية فقط على أساس أن القوانين الوطنية للطرف المطلوب

إليه لا تسمح باتخاذ إجراء بشأن هذه المسألة.

مادة (16)

1- لا يترتب على تنفيذ الطلب أو الحصول على الأدلة بوساطة الطرف

المطلوب إليه أية تعويضات عن رسوم أو مصاريف أو تكاليف تحت أي

وصف في حق الطرف الطالب. ومع ذلك فإن للطرف المطلوب إليه الحق في

طلب استرداد:

أ- أية مصاريف أو نفقات دفعت للشهود أو الخبراء أو المترجمين.

ب- أية نفقات أو مصاريف ترتبت على إتباع إجراء خاص بالطلب.

2- إذا تبين أن تنفيذ الطلب يتطلب مصاريف إستثنائية في طبيعتها فيتشاور

الطرفان لتقرير الشروط التي يتم تنفيذ الطلب في ضوئها.

مادة (17)

1- يلتزم كل من الطرفين، وفقا لقوانينه، بالاعتراف و/أو تنفيذ الأحكام

الصادرة من محاكم الطرف الآخر في المسائل المدنية والتجارية والأحوال

الشخصية، بما في ذلك الأحكام المدنية المتعلقة بالقضايا الجنائية.

2- يقصد بمصطلح "حكم" كما هو مستخدم في هذه الاتفاقية، تحت أي مسمى

كان، أي قرار يصدر في إجراءات قضائية، عن محكمة مختصة لدى الطرفين.

3- لا تطبق هذه الاتفاقية على الإجراءات الوقائية أو التحفظية الصادرة عن

محكمة، إلا فيما يتعلق بمسائل البدلات المالية.

مادة (18)

تختص محاكم الطرف الذي تقع فيه الملكية العقارية بالتقرير في الحقوق

المتصلة بتلك الملكية.

مادة (19)

فيما عدا المسائل المتعلقة بالملكية العقارية، ينعقد الاختصاص لمحاكم أحد الطرفين في الحالات الآتية:-

أ- إذا كان للمدعى عليه محل إقامة أو مقر داخل إقليم ذلك الطرف وقت رفع الدعوى.

ب- أو كان للمدعى عليه وقت رفع الدعوى مركز أو فرع ذو نشاط تجاري أو صناعي في إقليم ذلك الطرف أو أعمال للكسب وكانت الدعوى متعلقة بمثل ذلك النشاط.

ج- أو كان هناك اتفاق على أي نحو كان بين المدعي و المدعى عليه بشأن التزامات تعاقدية نشأ عنها تقاضي أو أنها ستنفذ في إقليم ذلك الطرف .

د- في حالة المسؤولية عن التزامات غير تعاقدية، إذا كان الفعل المخل قد ارتكب في إقليم ذلك الطرف.

هـ - إذا قبل المدعى عليه على أي نحو باختصاص المحكمة.

و- في حالة التقدم بأي طلب لاتخاذ إجراءات تحفظية. إذا كانت محاكم ذلك الطرف مختصة بنظر النزاع الأصلي وفقاً لأحكام هذه الاتفاقية.

مادة (20)

وفقاً لأحكام هذه الاتفاقية، تقوم محاكم الطرف التي يُطلب إليها الاعتراف بالحكم أو تنفيذه، عند فحص الأسس التي بنت عليها محاكم الطرف الآخر اختصاصها، بالالتزام بالوقائع المبينة في الحكم والتي أنبنى عليها الاختصاص، ما لم يكن الحكم المشار إليه قد صدر غيابياً.

مادة (21)

لا يعترف بالحكم ولا ينفذ في الحالات الآتية:

أ- إذا لم يكن قطعياً

ب - إذا لم يكن قابلاً للتنفيذ.

ج- إذا لم يكن صادراً عن محكمة مختصة.

د- إذا كان صادراً بتأييد دعوى مؤسسة على الإخلال بأي قانون نافذ، أو يتعارض مع القواعد الدستورية أو السيادة أو الأمن، أو أسس النظام العام في

الطرف المطلوب إليه.

هـ - إذا كان قد أخل بالقواعد المنظمة للتمثيل القانوني للأشخاص ناقصي الأهلية في الطرف المطلوب إليه.

و - إذا كان غائباً ولم يعلن الطرف الذي صدر ضده إعلاناً صحيحاً وفقاً للقوانين النافذة في بلده.

ز - إذا كان النزاع الذي صدر بشأنه معلقاً على قضية معروضة أمام إحدى محاكم الطرف المطلوب إليه بين ذات الأطراف ويتعلق بذات السبب، وكان ذلك النزاع قد رفع إلى إحدى محاكم الطرف الأخير في تاريخ سابق على عرض النزاع على محكمة الطرف التي صدر فيها الحكم، وبشرط أن تكون المحكمة التي رفع إليها النزاع مختصة بالنظر والفصل فيه. أو إذا كان صادراً من محكمة في دولة ثالثة بين ذات الخصوم و في ذات الموضوع و تم الاعتراف به من قبل الطرف المطلوب إليه.

مادة (22)

تخضع الإجراءات المتعلقة بالاعتراف بالحكم أو تنفيذ لقوانين الطرف المطلوب إليه.

مادة (23)

- 1- يقتصر دور السلطة القضائية المختصة في الطرف المطلوب إليه الاعتراف بالحكم أو تنفيذه على التأكد من مطابقة الحكم للشروط الواردة بهذه الاتفاقية دون إعادة النظر في وقائع الدعوى.
- 2- على السلطة القضائية المختصة في الطرف المطلوب إليه - إذا تطلبت قوانينه ذلك - عند تنفيذ الحكم اتخاذ الإجراء اللازم لإعلانه وفقاً لذات الإجراء الذي يجب إتباعه كما لو كان صادراً في إقليمه.
- 3- يجوز أن تصدر قرارات تنفيذ الحكم كلياً أو جزئياً، إذا كان الجزء المطلوب تنفيذه من ذلك الحكم قابلاً للتجزئة.

مادة (24)

يجب أن يكون طلب الاعتراف بالحكم أو تنفيذه مصحوباً بما يأتي:

أ- نسخة رسمية عن الحكم.

ب- شهادة تبين أن الحكم نهائي وقابل للتنفيذ، ما لم يكن ذلك مبيناً في الحكم

ذاته.

ج- في حالة الحكم الغيابي، صورة موثقة من الإعلانات والمستندات الأخرى
تبين أن المدعى عليه قد تم إعلانه حسب الأصول.
د- شهادة تبين أن الطرف ناقص الأهلية قد تم تمثيله حسب الأصول.

مادة (25)

1- تكون تسوية المطالبات التي تم التوصل إليها بين الأطراف و تم إثباتها أمام
محكمة مختصة لدى أحد الطرفين وفقاً لقانونه الوطني نافذة ومعترفاً بها في
إقليم الطرف الآخر و ذلك بعد التحقق من كونها لا تتعارض مع القوانين النافذة
أو القواعد الدستورية أو السيادة أو الأمن أو النظام العام في الطرف المطلوب
إليه.
2- على الطرف الذي يطلب الاعتراف بالتسوية أو تنفيذها تقديم نسخة رسمية
عنها مع شهادة من المحكمة تبين إلى أي مدى تم الوفاء بالتسوية.

مادة (26)

يجوز تقديم طلبات الاعتراف بالأحكام و التسويات و تنفيذها مباشرة بوساطة
الطرف في الدعوى إلى المحكمة المختصة لدى الطرف المطلوب إليه.

مادة (27)

أحكام المحاكم الصادرة من الطرف الطالب التي تم الاعتراف بها أو تنفيذها
يكون لها ذات الأثر لتلك التي تصدرها محاكم الطرف المطلوب إليه في إقليم
ذلك الطرف.

مادة (28)

لا تخل أحكام هذه الاتفاقية بأية حقوق أو التزامات خاصة بأي من الطرفين
ناشئة عن اتفاقيات أو ترتيبات أخرى.

مادة (29)

تسوى أية منازعات تنشأ عن تفسير أو تنفيذ هذه الاتفاقية بالتشاور عبر القنوات
الدبلوماسية في حالة عدم تمكن السلطات المركزية من الوصول إلى اتفاق
حولها.

مادة (30)

1- تخضع هذه الاتفاقية للمصادقة ويتم تبادل وثائق التصديق عليها و تسري في اليوم الثلاثين بعد تاريخ تبادل وثائق التصديق.
2- يجوز لأي من الطرفين إنهاء هذه الاتفاقية بإخطار خطي عبر القنوات الدبلوماسية في أي وقت على أن يسري الإنهاء بعد ست اشهر من التاريخ الذي قدم فيه الإخطار، ومع ذلك تظل الاجراءات التي سبق وبدء بتأخذها محكمة بهذه الاتفاقية إلى حين انتهاء تلك الإجراءات.

أشهادا بذلك فان الموقعين أدناه المفوضين حسب الأصول من حكومتيهما وقعا على هذه الاتفاقية.

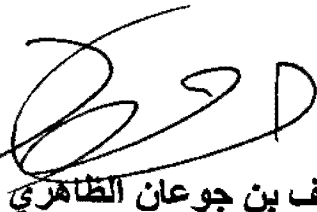
حررت في طهران هذا اليوم الثلاثاء الواحد والعشرون من شهر ذي الحجة سنة 1430 هجري الموافق ليوم الثامن من شهر ديسمبر سنة 2009 من اصلين باللغات الفارسية والعربية والإنجليزية، ولجميع هذه النصوص ذات الحجية و في حالة الاختلاف في تفسيرها يسري النص الإنجليزي.

عن

عن

دولة الإمارات العربية المتحدة

الجمهورية الإسلامية الإيرانية

د. هادف بن جوعان الظاهري

وزير العدل

مرتضى بختياري

وزير العدل

IN THE NAME OF ALLAH
AGREEMENT BETWEEN
THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
AND
THE UNITED ARAB EMIRATES
ON
LEGAL AND JUDICIAL ASSISTANCE
IN
CIVIL AND COMMERCIAL MATTERS

The Islamic Republic of Iran and The United Arab Emirates, hereinafter referred to as "the Parties".

Being desirous of strengthening the bonds of friendship between the two countries on the basis of mutual respect for sovereignty and mutual interest and promoting fruitful assistance in the judicial and legal spheres.

Recognizing the need to facilitate the widest measure of judicial assistance in civil and commercial matters.

HAVE AGREED as follows:

Article 1

1. *Nationals of one Party shall, in the territory of the other Party, enjoy the same judicial protection as nationals of the other Party and shall have the right to access to judicial authorities of the other Party under the same conditions as those for the nationals of the other Party.*

2. *Provisions of preceding paragraph of this Article shall also apply to legal persons located and incorporated in the territory of either Party in accordance with its national laws.*

Article 2

Nationals of one Party shall, in the territory of the other Party, be entitled in accordance with the laws and procedures of the latter to

reduction or exemption from payment of costs of proceedings under the same conditions and to the same extent provided for its nationals.

Article 3

The Parties may exchange information concerning the laws in force and the judicial practice in their respective countries related to the implementation of this Agreement.

Article 4

1. The Parties shall grant each other under this Agreement the widest measure of mutual judicial assistance in civil and commercial matters in accordance with their national laws.

- 2. Judicial assistance under this Agreement shall apply to:*
- a. service of summons and other judicial documents and papers;*
 - b. the taking of evidence by means of Letters of Request or commissions;*
 - c. recognition and execution of decrees and settlements.*

Article 5

1- The Central Authority of each Party shall make and receive requests pursuant to this Agreement:

- for the Islamic Republic of Iran the Central Authority shall be Ministry of Justice on behalf of The Judiciary.

- for the United Arab Emirates the Central Authority shall be the Ministry of Justice.

2- The Central Authorities shall communicate with one another through diplomatic channels for the purpose of this Agreement.

article 6

1. Unless otherwise stated, all official documents in connection with the judicial assistance shall be sealed by the court or the other

competent authorities, and the request of judicial assistance shall be approved by the Central Authority of the Requesting Party.

2. All requests and supporting documents shall be accompanied by a translation into the official language of the Requested Party or English language.

3. If the Requested Party considers that the information provided by the Requesting Party is insufficient to enable the request to be dealt with in accordance with this Agreement, it may require additional information from the Requesting Party.

Article 7

1. The service of summons and other judicial documents shall be effected in accordance with the procedure provided for in the Laws of the Requested Party.

2. The Summons and other judicial documents served in pursuance of this Agreement shall be deemed to have been served in the territory of the Requesting Party.

3. The Provisions of Article (5) of this Agreement shall not preclude the right of the Parties to effect such service, through its diplomatic or consular representatives, of summons and other judicial documents on its nationals residing in the territory of the other Party without application of any compulsion. Service in such cases shall entail no responsibility for the Party where the service is executed.

Article 8

The request for the service of summons and other judicial documents shall furnish all particulars concerning the name and title, place of residence or business of the addressee and a list of documents and papers to be served on that person. Where any special mode of service is desired, this should also be indicated in the request.

Article 9

1. A request for service of summons and other judicial documents, which is in conformity with the provisions of this Agreement, may not be refused, unless the Requested Party considers that compliance with the request would infringe its sovereignty, security or public order.

2. Service may not be refused on the ground that the request does not show sufficient legal grounds supporting the merits of the suit.

3. Whenever the service is not effected, the Requested Party shall forthwith notify the Requesting Party of the reasons thereof.

Article 10

1. The competent authority of the Requested Party shall serve the said documents and papers in accordance with its laws and rules applicable in this regard. No fees and costs may be levied for effecting such service.

2. Service may be effected in a special mode or manner specified by the Requesting Party, provided that it does not contravene the laws of the Requested Party and further subject to the payment of costs of such special mode of service.

Article 11

1. The responsibility of the competent authority in the Requested Party shall be limited to the delivery of the judicial documents and papers to the addressee.

2. Delivery shall be proved by the signature of the addressee and a certificate issued by the competent authority stating the name of the addressee, the date and mode of delivery, and where such delivery could not be effected, the reasons for such non-delivery.

3. A copy of the signature of the addressee on a certificate proving delivery shall be sent to the Requesting Party through the Central Authority.

Article 12

1. The judicial authorities of a Party may in accordance with the provisions of the Law of that Party, request for the taking of evidence in civil and commercial matters by means of Letter of Request addressed to the competent judicial authorities of the other Party.

2. For the purpose of this Agreement, taking of evidence shall be deemed to cover:

a- the taking of the statements,

b- the production, identification or examination of samples of documents and records requested.

3. A letter of Request shall specify:

a. the judicial or other competent authority requesting the evidence;

b. the nature of the proceedings for which the evidence is required and all necessary information related thereof;

c. the names and addresses of the parties to the proceedings;

d. the evidence to be obtained; and

e. the names and addresses of the persons to be examined.

4. Where deemed necessary, the Letters of Request shall be accompanied by a list of interrogatories to be put to the witnesses or other persons involved and a statement of the subject about which they are to be examined and the documents relevant to such evidence or statement.

Article 13

The judicial proceedings performed for the purpose of taking evidence in pursuance of the provisions of this Agreement shall have the same legal effect as if it is performed by the competent authority in the Requesting Party.

Article 14

1. The competent authorities of the Requested Party shall execute the Letters of Request in accordance with the provisions of its own laws and obtain the evidence required by applying the same methods and procedures as are permissible under its laws, including the same appropriate methods of compulsion.

2. The Requested Party shall follow any special method or procedure, which has been expressly specified by the Letter of Request insofar as it is not incompatible with its laws and practices.

3. The Letters of Request shall be executed as expeditiously as possible.

4. The Requesting Party shall, if it so desires, be informed of the time when, and the place where, the proceedings will take place, in order that the parties concerned, and their representatives if any, may be present. This information shall be sent to the parties or their representatives, that are known in the territory of the Requested Party, when the Requesting Party so requests.

5. If the letter of Request has been executed, the necessary documents establishing its execution, and any relevant evidence, shall be sent to the Requesting Party.

6. In every instance where the Letter of Request is not executed in whole or in part, the Requesting Party shall be informed immediately of the reasons.

Article 15

1. The execution of a Letter of Request may be refused by the Requested Party only to the extent that;

a- the execution of the letter does not fall within the functions of the judiciary;

b- the execution of the letter would prejudice its sovereignty, security or public order, or would be contrary to its constitutional provisions.

2. Execution of a request of judicial assistance provided for in Article 4/2 "a" and "b" of this Agreement may not be refused solely on the ground that the national laws of the Requested Party would not admit a right of action on it.

Article 16

1. The execution of the letter of the request and the taking of evidence by the Requested Party shall not give rise to any reimbursement of charges, expenses or costs, under whatever description by the Requesting Party. However, the Requested Party shall have the right to seek reimbursement of:

a. any expenses and charges paid to the witnesses, experts or interpreters,

b. any costs and expenses occasioned by the use of a special procedure on request.

2. If it becomes apparent that execution of a request requires expenses of an extraordinary nature, the Parties shall consult to determine the conditions under which the request can be executed.

Article 17

1. Each of the Parties shall, in accordance with its laws, recognize and / or execute decrees passed by the Courts of the other Party in civil, commercial and personal matters, including civil judgments related to criminal cases.

2. The term "Decree" as used in this Agreement, whatever its designation, means any decision rendered in judicial proceedings by a competent Court of the Parties.

3. This Agreement shall not apply to interim or provisional measure rendered by a court, except matters relating to allowances.

Article 18

The Courts of the Party where immovable property is situated shall be competent to determine the rights concerning such property.

Article 19

In matters other than immovable property, the Courts of a Party shall have jurisdiction in the following cases:

a- if the defendant has his domicile or residence in the territory of that Party at the time of institution of the suit.

b- or the defendant has at the time of institution of the suit, a place or a branch of commercial or industrial nature or works for gain in the territory of that Party, and the suit relates to such activity.

c- or by an agreement of any form between the plaintiff and the defendant, the contractual obligations giving rise to the litigation are or have to be performed in the territory of that Party.

d- or in case of non-contractual liability the infringing act is committed in the territory of that Party.

e- the defendant has accepted in any form the jurisdiction of the Court.

f- or any application for provisional measures, if the Courts of such Party are deemed competent to hear the principal dispute, by virtue of the provisions of this Agreement.

Article 20

Subject to the provisions of this Agreement, the Court of the Party requested to recognize or execute a decree shall, when examining the grounds of jurisdiction exercised by the Courts of the other Party, be

bound by the facts stated in that decree and on which jurisdiction is based, unless the said decree had been entered by default.

Article 21

A decree shall not be recognized or executed in the following cases:

- a- if it is not conclusive.
- b- if it is not executable;
- c- or it has not been pronounced by a Court of competent jurisdiction.

d- or it sustains a claim founded on a breach of any law in force, or is contrary to the constitutional rules, sovereignty, security or the principles of public order in the Requested Party;

e- or it contravenes the rules concerning the legal representation of persons suffering from lack of capacity in the Requested Party;

f- or it is entered by default and the defaulting party was not duly summoned in accordance with the rules applicable in his country;

g- or the dispute in which the decree was passed is pending in a suit before one of the courts in the Party, between the same parties and involving the same cause of action, and that suit was raised before one of the courts of the latter Party, at a date prior to the raising of that dispute in the Court of the Party which passed the decree, and provided that the court before which the suit was raised, is competent to hear and decide upon it. Or if the decree was rendered by a court of third State, between the same parties and on the same subject matter, and has been recognized by the requested Party.

Article 22

Procedures relating to recognition or execution of a decree shall be subject to the laws of the Requested Party.

Article 23

1- The competent judicial authority in the Requested Party to recognize or execute a decree shall, without reviewing the merits of the case, confine itself to ascertaining the compliance of the decree with the conditions provided for in this Agreement.

2- The competent judicial authority in the Requested Party shall, if so required by its laws, in executing the decree, take the necessary action to notify it to the concerned person, in the same manner as it would have done had it been passed in its own territory.

3- The decisions for execution may be made for the whole or part of the decree, if the execution of such part of the decree is severable.

Article 24

The request for recognition or execution of a decree shall be accompanied by the following:

a- an official copy of the decree.

b- a certificate showing that the decree is final and executable, unless that is provided for in the decree itself.

c- in case of a default decree, an authenticated copy of the summons or any other document showing that the defendant was duly summoned.

d- A document to establish that the party who lacks legal capacity in litigation has been duly represented.

Article 25

1. The settlement of a claim which is reached between the parties and approved by a competent court of either Party according to its national law shall be recognized and enforced in the territory of the other Party, after ascertaining that it does not contain any provisions contravening any law in force, or the constitutional rules, sovereignty, security or the public order in the Requested Party;

2. The party requesting recognition or execution of a settlement must submit an official copy and a certificate from the court stating the extent, to which the settlement has been satisfied.

Article 26

Application for recognition and enforcement of court decrees and settlements may be submitted directly by the party to the case to the competent court of the Requested Party.

Article 27

The court decrees which have been granted recognition or enforcement shall have the same effect as those rendered by the courts of the Requested Party in the territory of that Party.

Article 28

This Agreement shall be without prejudice to any rights and obligations of the Parties pursuant to other treaties or arrangements.

Article 29

Any disputes arising from the interpretation and implementation of this Agreement shall be resolved by consultation through diplomatic channels if the Central Authorities of the Parties are themselves unable to reach agreement.

Article 30

1. This Agreement is subject to ratification, the instruments of ratification shall be exchanged. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date of the exchange of the instruments of ratification.

2. Either Party may terminate this Agreement by notice in writing through diplomatic channels at any time. Termination shall take effect six months after the date on which the notice is given. However, proceedings already commenced shall continue to be governed by this Agreement until conclusion therein.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective governments, have signed this Agreement.

Done at Tehran on this day 17th Azar 1388 S.H, corresponding to 8th December 2009, in duplicate, in the Persian, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In the event of any differences in interpretation of this Agreement, The English text shall prevail.

*For
The Islamic Republic of Iran
Morteza Bakhtyari
Minister of Justice*

*For
The United Arab Emirates
Dr.Hadef Bin Jouan Al Dhaheri
Minister of Justice*

